

De atoombom en de universele insecticiden hebben dit gemeen, dat zij krachten ontremmen waarvan wij de consequenties en de gevaren nog niet kunnen overzien. Zij zijn in catastrophale kracht verschillend, maar naar de aard verwant.

Er bestond (vroeger) een gulden (medische) leuze, waaraan tegenwoordig misschien iets te weinig de hand wordt gehouden: **primum non nocere**.

Résumé. L'Auteur préfère une pomme saine à une pomme véreuse, mais une pomme véreuse à une pomme empoisonnée. L'emploi massal des insecticides universels ne cache pas seulement le danger qu'ils ne soient point innocents pour l'homme, comme on le croit à tort mais aussi que, les appliquant aux pâturages, l'on risque probablement qu'au lait des vaches aillent manquer certains éléments, qui pourraient se prouver importants pour la nutrition, et qui normalement, proviennent de la portion insectivore de leur régime.

Summary. Those insecticides that kill all the insects indifferently should be more carefully handled. According to the medical press they are primo not so harmless as is believed, and secundo, when applied to large areas of meadows they may cause a lack of some elements in the milk that come from the insectivorous portion of the normal diet. Although we do not know this in detail or with complete certainty it would be imprudent not to reckon with this risk. The rôle of the relation of Surface to Volume in Life and the Vital Factor $3/r$ are discussed.

Zusammenfassung. Nicht nur sind die alle Insekten tötenden Mittel nach amerikanischen und französischen Berichten in der medizinischen Presse nicht so unschuldig für den Menschen als man gemeinhin glaubt, sondern es wäre auch möglich dasz eine Defizienz von Wachstumstoffen im Milch entstände, wenn alle Insekten in der Weide ausgerottet werden. Die wichtige Rolle der Insekten als Kleinbeute in Bezug auf den Vitalfaktor $3/r$. Die Geburt der Rhythmik an der Schwelle des Lebens.

Den Dolder, Dolderse Weg 73, Februari 1951.

Pytho depressus L. (Col., Pythidae)

door
P. VAN DER WIEL

Naar aanleiding van een mededeling over deze soort in Ent. Ber. 13 : 207 (Januari 1951) door de heer PRAKKE, wilde ik nog enige opmerkingen over deze soort mededelen.

Pytho depressus werd voor het eerst als inlands vermeld in het in 1893 verschenen 3e Supplement op de Nieuwe Naamlijst van Ned. Schildvleugelige Insecten (1887), n.l. van Apeldoorn en van Arnhem. Sinds dien werd de soort nog gevonden bij Wolfheze, Maarsbergen, Tiel en bij Amsterdam (Zeeburg) en later door mij verzameld bij Doorn, Hilversum, Baarn en Harderwijk; in de Vindplaatslijst van EVERTS vind ik nog genoteerd: Loosduinen, Zaandam, Bakkeveen (Fr.), Bergen op Zoom, Valkenburg (L.), Lage Vuursche en Laag Soeren. Verscheidene vindplaatsen duiden op import met dennenhout. We kunnen wel aannemen, dat de soort thans wel in het gehele land in dennenbossen te vinden zal zijn, wel een bewijs van snelle uitbreiding van een soort.

Uit Doorn bracht ik — April 1917 — ruim 200 larven mede om te trachten de kevers te kweken, hetgeen slechts zelden zou gelukken. Deze kweek — en ook latere — gelukte echter uitstekend, de meeste larven brachten het inderdaad tot volwassen insect. Hoewel de volwassen kevers onder de schors van dennen etc. naar het schijnt jacht maken op andere insecten en hun larven, schijnen de larven houtvreter te zijn; meestal zijn zij in aantal bijeen te vinden en vreten zij zeer brede gangen onder de schors. Het kweken gelukt uitstekend zonder toevoeging van schorskever- of andere larven. In tegenstelling met *Pyrochroa*-larven — welke elkaar aanvallen en verslinden — leven de larven van *P. d.* vreedzaam bijeen en ik heb niet kunnen constateren, dat zij elkaar aanvallen.

Onder de gekweekte exx. (in September uitgekomen), waren er verscheidene met geheel of bijna geheel bruine dekschilden (a. *castaneus* F.) en andere, waarbij alleen het voorste gedeelte der dekschilden bruin gekleurd was.

In Col. Neerl. III schrijft EVERTS: „Daar bij het uitkleuringsproces bij de kevers de dekschilden altijd de het laatst bijkleurende organen zijn, zo volgt hieruit, dat dergelijke exx. met rood achterlijf niet onuitgekleurd zijn.” Deze opvatting is zeker onjuist, bij de vele keversoorten welke ik reeds kweekte, was de bovenzijde steeds eerder uitgekleurd dan de onderzijde, het achterlijf — soms ook de poten — kleurde het laatst bij. Destijds correspondeerde ik met EVERTS hierover en op zijn verzoek hield ik exx. met geheel of gedeeltelijk bruine dekschilden (van een latere kweek uit Winterswijk, Sept. 1920) verscheidene maanden lang in leven (tot Maart 1921!), de dekschilden en het achterlijf bleven echter lichter gekleurd.

Bij de donker gekleurde vormen is het achterlijf bij de ♂♂ inderdaad donker gekleurd, bij de ♀♀ gewoonlijk geelachtig bruin, soms iets donkerder gekleurd (dit klopt dus met de opmerking van PRAKKE).

Volgens mij kunnen wij de volgende ab.c.'s onderscheiden:

Dekschilden blauw of blauwgroen: nominaatvorm

Dekschilden groenachtig: a. *chloropterus* Everts

Dekschilden violet of paars: a. *festivus* F.

Dekschilden bruin, soms met donkere top: a. *castaneus* F.

Voor de exx. met bruine basis der dekschilden, achterhelft normaal gekleurd, sla ik de naam a. *semicastaneus* voor.

De a. *coeruleus* F. (met roodgeel achterlijf) = nominaatvorm.

De opmerking van de heer PRAKKE is inderdaad juist: vers uitgekomen exx. zijn — zij het zeer kort — zacht behaard, bij oudere exx. is de beharing gewoonlijk afgewreven.

Summary

Writer discusses the distribution and variation in Holland of *Pytho depressus* L. (Col.) and describes a new colour form: a. *semicastaneus* nov.: specimens with brown base of the elytrae, distal half of normal colour.

Amsterdam-Z. 1, Gerard Terborgstraat 23, Juni 1951.